

Det forholder sig sådan, at vi i de sidste godt 30 år her i landet har foretaget knoglemarvs-transplantation fra søskende til syge børn. Det har vi gjort i over 30 år; det er en teknik, som man er meget fortrolig med, og det har drejet sig om ca. 150-200 børn. Så hvis den situation skulle opstå, at et kommende barn skal give blod eller en knoglemarvstransplantation, så er det altså ikke vilkår, som er ukendte her i landet for søskende.

Den fg. formand (Grete Schødtts):

Så er det fru Line Barfod for en kort bemærkning ... Undskyld, det er først fru Tove Videbæk. Det havde jeg ikke set.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KD):

Jeg vil sådan set godt gå lidt videre i det her, for jeg er fuldt ud opmærksom på, hvad bioetikkonventionen siger, og er også fuldt ud enig i, at det er lovligt, det, der ville blive gjort, men det er sådan set ikke det, der er spørgsmålet. Spørgsmålet er, om man har overvejet, hvilken situation det faktisk er, man sætter sådan en familie i, hvilken situation det er, man sætter sådan et barn i? Hvis det barn ikke har lyst til at blive stukket og prikket i længere, hvis det barn synes, at nu kan det være nok, nu orker jeg ikke mere, kan det barn så sige nej? Hvilken situation er det, man sætter de her familier i?

Det er ikke et spørgsmål om lovlighed, det er et spørgsmål om etik, og hvilke situationer man placerer forældre og børn i med sådan en behandling her.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Jeg har meget svært ved at se, at situationen i sådan et tilfælde adskiller sig meget fra situationen for de små 200 børn her i landet, som har leveret knoglemarv til deres eksisterende syge søskende.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne vende tilbage til spørgsmålet om sandsynligheden for, at denne her behandling virker, for når man læser bemærkningerne til lovforslaget, side 2 nederst og side 3 øverst; så lyder det nærmest, som om der er fuld sikkerhed. Det er ikke helt det, der står, men når man læser bemærkningerne, så virker det umiddelbart, som om det er det, der står.

Derfor vil jeg gerne høre, hvad Venstres ordførers vurdering er af sandsynligheden for, at den her behandling virker, ikke nøjagtige procenttal osv., det har jeg forståelse for at ordføreren ikke har med, men bare en vurdering af, hvor vi ligger henne på sandsynlighedsskalaen, set i forhold til andre muligheder for at hjælpe disse børn via andre former for behandling, via at prøve at finde andre vævsdonorer, som allerede er sat i verden. Hvor stor er sandsynligheden ved de forskellige former over for hinanden efter ordføreren opfattelse?

Kl. 17.35

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Så vidt sagen er oplyst, er sandsynligheden for succesrig behandling ad alle andre veje nul. Man har efterlyst vævsdonorer indenlands, man har efterlyst dem internationalt, og det er ikke lykkedes, så det er en meget, meget lille sandsynlighed.

Holder man den sandsynlighed op imod den sandsynlighed, der vil være, hvis forældrene får deres ønske om et nyt barn med vævsforlignelighed opfyldt – for jeg vil gerne understrege, at det jo er et forældreønske, vi skal tage stilling til – ja, så må der være en meget stor procentvis forskel i de to situationer.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jo, men det må jo være væsentligt at vide, fordi vi jo ikke kun lovgiver om et specifikt barn – det er jo ikke en undtagelseslovgivning for ét barn; det er jo en generel mulighed, vi åbner for – hvad behandlingsresultaterne er ved denne her type behandling. Hvordan er det gået i andre sager? Hvad er sandsynligheden for, at denne type behandling lykkes i forhold til andre muligheder for behandling, som ikke har de samme etiske problemer, som denne her type behandling rejser?

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Jeg har altså svært ved at se, hvad det er, jeg skal sammenligne med, når der ikke er noget alternativ til at redde det her liv. Så er det meget svært at sige, hvad man skal sammenligne med. Man kan sammenligne det med succesraten ved kunstig befrugtning i almindelighed. Man kan sammenligne det med succesraten dér, hvor der sker ægsortering på grund af arvelige sygdomme i